

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2025 r. – Be Smart/Komisja

(Sprawa T-894/25)

(C/2026/964)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Be Smart Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: G. Roberti, A. Romano, I. Perego i A. Rivolta, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 listopada 2024 r. w sprawie środka SA.39639 (2021/C) (ex 2021/NN) wdrożonego przez Włochy na rzecz konsorcjum Cineca, opublikowanej w *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* z dnia 15 października 2025 r.;
- zarządzenie środka organizacji postępowania i środków dowodowych na podstawie art. 88, 89 i art. 91 lit. b) regulaminu postępowania oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady proporcjonalności i niezakłóconej konkurencji na rynku wewnętrznym, braku przeprowadzenia dochodzenia, błędów w ocenie oraz braku uzasadnienia.
W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest wadliwa w zakresie, w jakim poprzez błędne zastosowanie pojęcia „przedsiębiorstwa” na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, przyjęto w niej, że świadczenie przez Cineca usług informatycznych i dostarczanie produktów informatycznych uniwersytetom i ministerstwu nie stanowi działalności gospodarczej, ponieważ chodzi o działalność, która ma „nierozzerwalny związek” z wykonywaniem władzy publicznej.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 41 Karty, odwrócenie ciężaru dowodu, braku przeprowadzenia dochodzenia, błędu w ocenie, błędu w ocenie okoliczności faktycznych i prawnych w odniesieniu do kryterium możliwości przypisania odpowiedzialności i braku uzasadnienia.
W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest wadliwa w zakresie, w jakim błędnie uznano w niej, iż przesłanka dotycząca możliwości przypisania pomocy państwu, przewidziana w art. 107 ust. 1 TFUE, nie została spełniona w odniesieniu do omawianego środka pomocy polegającego na wynagrodzeniu przyznanemu na rzecz Cineca w umowach z państwowymi uniwersytetami za dostarczanie oprogramowania do zarządzania.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 41 Karty, braku przeprowadzenia dochodzenia, odwrócenia ciężaru dowodu, błędu w ocenie, błędnego zastosowania kryteriów podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, zakłócenia konkurencji i braku uzasadnienia.
W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest wadliwa w zakresie, w jakim, poprzez błędne zastosowanie kryterium podmiotu prywatnego na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, uznano w niej, że wynagrodzenie z tytułu umów z państwowymi uniwersytetami i roczne wkłady wpłacane przez ministerstwo na usługi informatyczne nie przysporzyły Cineca korzyści gospodarczej i że takie środki nie prowadziły do zakłócenia konkurencji.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia dyrektywy 2006/111/WE⁽¹⁾, art. 107 ust. 1 TFUE i art. 41 Karty, błędu w ocenie, braku przeprowadzenia dochodzenia i braku uzasadnienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest wadliwa w zakresie, w jakim błędnie uznano w niej, iż Cineca posiada odpowiedni system rozdzielnosci księgowej i że nie stwierdzono nadmiernej rekompensaty i subsydiowania skrośnego między działalnością wspieraną przez państwo a działalnością prowadzoną przez konsorcjum na rynku.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. 2006, L 318, s. 17).